

Chuchelná

Kraj: Moravskoslezský

Správní obvod: Kravaře

Nadmořská výška: 267 m n. m.

Počet obyvatel: 1 267

Adresa URL: www.chuchelna.com

Okres: Opava

GPS souřadnice: 49.986639N, 18.116560E

První pís. zmínka: 1349 (675 let)

PSČ: 747 24

Okolí a příroda Chuchelná

V přírodovědné literatuře je jméno Chuchelná dostatečně známo, především mezi geology zabývajícími se nejmladším úsekem historie Země, čtvrtohorami, a mezi botaniky, zvláště pak Chuchelenský les. Z hlediska členění povrchu České republiky náleží katastr obce k Hlučínské pahorkatině, která je pod celkem Opavské pahorkatiny, příslušné k nadřazenému zeměpisnému celku Oderské nížiny. Pro tuto pahorkatinu jsou charakteristické, jak můžeme v okolí Chuchelné sledovat, široce zaoblené rozvodní hřbety a plošiny, mírně skloněné svahy a údolí s úvalovitým a neckovitým příčným profilem. Vznik těchto tvarů je podmíněn k erozi málo odolnými uloženinami severského zalednění s různě mocnými pokryvy sprašových hlín.

Převážná část katastru se nachází v území dubohabrových hájů, jižní část Chuchelenského lesa náleží k březovým doubravám. Hlavními dřevinami dubohabrových hájů jsou dub letní a zimní, habr s vtroušenou lípou srdčitou a s javorem mléčem. V březových doubravách je to opět dub letní, bříza bělokorá a keř krušina olšová; pro bylinný podrost jsou charakteristické na mnoha místech houštiny hasivky orličí, z trav je to především bezkolenec rákosovitý, metlice trsnatá, pstroček dvoulistý, kokořík přeslenitý aj.; na suchých místech okolo trati roste též vřes. V pozůstatcích habrových doubrav nalezneme tu a tam babyku, třešeň ptáčníci, lýkovec jedovatý, zimolez pýřitý, lísku aj.; v bylinném podrostu bývá z jara nápadný ptačinec velkokvětý, podbílek šupinatý, lipnice hajní, strdivka nicí, konvalinka vonná, lecha jarní aj. V údolí podél potoka a na mokřích loukách a u rybníků nacházíme typickou vegetaci mokřích míst a pobřežních lemů se skřípinou lesní, tužebníkem jilmovým apod. K místním botanicky nejvýznamnějším druhům v Chuchelenském lese patří hvězdnatec zubatý a pryšec mandloňový. Chuchelenský les hostí též některé horské a podhorské prvky, které v něm nacházejí vhodné půdní i mikroklimatické podmínky; je to např. sedmikvítek evropský, žebrovice různolistá, samorostlík klasnatý, kýchavice zelenokvětá, věsenka nachová aj. Na lesních okrajích a na mezích býval dříve častější též hvozdík pyšný, který vlivem scelování pozemků a chemizace rostlinné výroby prakticky již vymizel. Podobný osud stihl též hvozdík kartouzek. Někdejší dubohabrové háje v lepším případě přežívají v podobě pařezin a na mnoha místech je nahradily smrkové monokultury, porosty borovice nebo modřínu. Smrčiny tu zaujaly především místo někdejších březových doubrav. V průběhu tisíciletí se však rozloha někdejších hvozdů postupně redukovala až na současnou úroveň. Plochy odňaté lesům zabral člověk pro svá sídliště a polní a zahradní kultury, vznikly pastviny a louky pro chov domácího zvířectva. Spolu s kulturními plodinami, s vytvářením lidských sídel a s dopravou se v krajině rozšířila tzv. synantropní květena: plevel a rumištní druhy - pýr plazivý, merlík bílý, kopřiva dvoudomá, pcháč rolní, mák vlčí, chrpa modrák

aj. Obdobně se zredukovala i lesní zvířena. Polní kultury představují pro živočichy umělou kulturní step, která umožnila šíření druhů jako je křeček obecný, hraboš polní, myš rolní aj.

Zvláštní pozornost zasluhuje zámecký park, ve kterém převládají naše domácí dřeviny, vytvářející velmi malebné skupiny - lípa srdčitá, javory mléč a klen, buk lesní aj. Z vzácnějších exotů uvedme aspoň jinan dvoulaločný, jalovec kanadský, paořech jasanolistý, tulipánovník tulipánokvětý, ořešák černý, dub americký, v pěti variantách zerav západní, hortensii latnatou, červenolistou ruj vlasatou, mamotu, tamaryšek aj.

Klimaticky náleží celá Hlučínská pahorkatina k mírně teplé oblasti (podle Quitta stupeň MT 10): charakteristické je i dlouhé, teplé a mírné, suché léto, s mírně teplým jarem i podzimem; zima tu bývá obvykle krátká, mírně teplá a velmi suchá, s krátkým trváním sněhové pokrývky. Podle Atlasu podnebí je průměrná roční teplota 8°C, průměr ve vegetačním období od dubna do září je 14°C. První sníh začíná průměrně 21. listopadu, relativní trvání sněhové pokrývky činí 50 dnů, poslední sníh se dostaví okolo 1. dubna.

Roční úhrn srážek činí 700 mm, z toho ve vegetačním období (IV.-IX.) spadne 500 mm.

